

Mini-clubvlucht naar Oostwold 3 april 2021

Door José Ramon Prats

Ondanks alle beperkingen door de lockdown was het ons als vliegers toch toegestaan om gezamenlijk een vliegtocht te maken. Toch wel bijzonder als je nagaat hoeveel er niet kan in deze tijd vol belemmeringen op sociaal vlak.

Of het nou hierdoor kwam of door de bestemming Oostwold, weet ik niet, maar feit is dat maar liefst 11 vliegtuigen zich aanmeldden voor deze clubvlucht! Schijnt een clubrecord te zijn. Toch leuk als dit bij je eerste door jezelf georganiseerde clubvlucht gebeurt.

Aanvankelijk had ik als organisator een vriendelijk groen veldje in Duitsland in gedachten. Maar de lockdown beperkingen deden mij toch maar besluiten iets makkelijkers in Nederland te kiezen. Zelf was ik nog niet eerder naar Oostwold gevlogen en qua afstand ideaal voor een mini-clubvlucht.

Oostwold airport, ook wel genoemd het groenste vliegveld van Groningen, ligt in Noordoost Groningen ten noorden van het Oldtambtmeer waar ook Blauwestad zich bevindt. Het vliegveld was van oorsprong een agrarisch vliegveld. Het ligt dan ook letterlijk tussen de weilanden en akkers en is ook niet meer dan een veredeld weiland, maar wel een heel leuk weiland!

Toen eenmaal bekend werd, dat de clubvlucht naar Oostwold zou gaan, regen de vliegtuigen zich aan elkaar tot een groep van 4 Cessna 's 172, 1 PS28 Cruiser, 1 Cirrus SR20, 1 PA28-161, 1 Fuji FA-200-180, 1 Yak-52, 1 Falco en 1 PA18-180. De laatste zou helaas net niet mee kunnen vanwege ontbrekend papierwerk. Toch maar mooi 10 vliegtuigen!

In de voorbereiding werd via Whatsapp de nodige aandacht besteed aan veiligheid. Tenslotte toch een grote groep vliegtuigen, die ongeveer tegelijk vertrekken richting hetzelfde veld. De snelste kisten zouden in ieder geval als eerste vertrekken. Details omtrent het veld werden doorgenomen, zoals het backtracken van rwy 24. Uiteindelijk bleek het in de praktijk heel erg mee te vallen en is er, voor zover ik weet, geen onveilige situatie geweest. Henk ten Cate nam op de dag van vertrek voor de zekerheid nog even contact op met Eelde Tower en we spraken af geen contact met hun op te nemen in de Eelde TMA.

Rond 11.00u verzamelden zich de eerste clubleden voor de hangaar van de vliegclub. daar ontmoette ik ook voor het eerst Harry, mijn mede-piloot in de VTA. Na wat overleg besloten we dat Harry naar Oostwold zou vliegen en ik de return vlucht. Harry deed aldus de preflight en na het bekijken van de W&B werd de benodigde brandstof getankt. Ondertussen werden we getrakteerd op een kopje koffie en wat later ook heerlijk appelgebak met slagroom. Kijk, zo gaat het clubgevoel ook wat leven, ondanks alle beperkingen vandaag de dag!

Wat eerder dan de planning gingen de eerste snelle kisten al de lucht in, waaronder dus de Cirrus en de Yak. Met het weer hadden we het echt getroffen vandaag. Geen regen, redelijk zicht, leuke wolken en een crosswindje, die voor de VTA tegen de demonstrated limiet aan lag (12 kts). Iets na 13.00u gingen Harry en ik met de VTA de lucht in en iets onder de 1500 voet levelden we af. De bewolking zat zo rond de 2000 voet vandaag. Wij volgden een oostelijke route langs Coevorden en Emmen en koersden langs de grens met Duitsland richting de Dollard. Het was ietwat turbulent vliegweer, hoewel dat in de VTA al snel het geval is met een MTOW van 600 kg. Harry, als ervaren VTA-vlieger, hield hem echter makkelijk op koers en hoogte.

Andere kisten volgden een meer westelijke route langs Hoogeveen en qua afstand zal dat niet veel uitgemaakt hebben. Op de frequentie van Dutch Mill info was het een kakofonie van oproepen. Zaterdag en mooi weer, dus iedereen was kennelijk in de lucht. Er waren ook opvallende veel zwevers in de lucht, die ook hadden begrepen dat het voorjaar was begonnen. Ze zaten wel wat hoger, maar dankzij de SkyEcho van Harry had hij ze als PIC heel snel in de gaten. Het lijkt me een waardevolle aanvulling in de cockpit ter ondersteuning van See and Avoid. Zeker op zo'n drukke dag als vandaag.

Na bijna een uur vliegen, konden we ons aanmelden bij Oostwold radio. Zoals verwacht was RWY 24 in gebruik bij een vrijwel noordelijke wind. Komend vanaf November is het even goed kijken waar het veld en circuit nu precies liggen. Je hebt het idee, dat er alleen maar weilanden voor je liggen en een enkele akker, wat in feite ook zo is. Zo te horen op de radio was iedereen inmiddels al geland en hadden we het circuit voor ons alleen. Er werd wel net gesprongen door parachutisten (een particulier initiatief), maar die dreven de goede kant op dankzij de wind uit het noorden.

Na een geslaagde crosswindlanding, altijd weer een uitdaging in de vederlichte VTA, waren wij dan ook eindelijk geland op Oostwold. Op final waren de geparkeerde kisten uit Teuge trouwens een mooi oriëntatiepunt om goed recht voor de baan uit te komen. Helaas vergeten er een foto van te maken, maar het was een prachtig gezicht. Dat is dan wel weer het voordeel van als laatste aankomen. Via Taxiway B kwamen we aan bij de parking area en mochten we van de toren helemaal vooraan parkeren. De Yak stond inmiddels ook al te pronken op het platform naast de tankgelegenheid.

Helaas was het restaurant gesloten en moesten we het doen met een koud en tochtig terras, waar wel voor ons koffie en thee was neergezet. Voor het terras had Tom van der Meulen de Stearman en één van hun mooie Piper Cubs geparkeerd. Konden we toch nog een beetje genieten van hun mooie materiaal. De Mustang stond nog op Lelystad.

Al snel gingen de eerste kisten weer richting Teuge. En ook de VTA met ondergetekende als PIC koos weer het luchtruim achter de KPG aan. Ditmaal vlogen we een westelijke route, die ons langs Hoogeveen voerde. Ook daar veel zwevers en ander verkeer in de lucht. Na ongeveer 50 minuten kwam Teuge weer in zicht, waar de VTA opnieuw zachtjes werd neergezet. Nog even met z'n tweeën de VTA weer schoon maken, waarna die weer in de hangaar geparkeerd kon worden. Naborrelen was er uiteraard niet bij, maar ik denk dat iedereen wel terugkijkt op een geslaagde clubmiddag ondanks alle beperkingen.

José Ramon Prats